

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at modernisere reglerne om videresalg af billetter til danske kultur- og idrætsarrangementer. Det skal være forbudt både at udbyde og videresælge sådanne billetter til et højere beløb, end de oprindeligt er erhvervet for, med mindre andet er aftalt med arrangøren.

2. Gældende ret

De gældende regler om videresalg af billetter til danske kultur- og idrætsarrangementer fremgår af lov nr. 677 af 22. december 1919 om forbud mod videresalg af billetter til offentlige forlystelser med de ændringer, der følger af lov nr. 213 af 4. juni 1965, jf. lovbekendtgørelse nr. 769 af 25. november 1991. Loven kaldes billetloven.

Efter lovens § 1, 1. pkt., er videresalg af billetter til offentlige forlystelser, ved hvilket sælgeren søger at opnå fortjeneste, forbudt. Overtrædelser af forbuddet straffes efter § 3 med bøde. Kulturministeren kan dog i henhold til § 2 udstede bevillinger til videresalg af billetter til offentlige forlystelser. Desuden gælder der efter § 1, 2. pkt., en særregel, hvorefter Det kongelige Teaters loger kan sælges ved auktion for en sæson ad gangen.

3. Baggrunden for forslaget

Hverken bevillingsordningen efter § 2 eller særreglen om Det kongelige Teaters loger har været fulgt i en årrække. Fx videresælges billetter til diverse kulturelle arrangementer – uden kulturministerens bevilling – som en del af samlede pakker, hvori der foruden billetterne fx indgår transport, overnatning og bespisning.

En del billetter til kulturelle arrangementer i Danmark videresælges imidlertid – ligeledes uden Kulturministerens bevilling – på en måde, som ikke er gavnlig hverken for forbrugerne eller samfundet som sådan. Disse billetter opkøbes – ofte systematisk og professionelt – med henblik på videresalg. Når de senere

udbydes, sker det til beløb, der ligger langt over de beløb, billetterne oprindeligt er erhvervet for. Sådanne aktiviteter indebærer, at markedet støvsuges for billetter. Det betyder, at forbrugerne ikke kan købe billetter til kulturelle arrangementer via de almindelige kanaler, men tvinges til at betale overpriser på det uautoriserede marked. Dermed afskæres mange forbrugere fra at deltage i arrangementerne, dels fordi de ikke kender til de uautoriserede kanaler, dels fordi de ikke har tilstrækkelige økonomiske ressourcer til at betale den høje overpris, der ofte begæres. Dette er særlig problematisk i forhold til kulturelle arrangementer, hvor den oprindelige billetpris er holdt kunstigt nede som følge af offentlig støtte; her forekommer det urimeligt, at professionelle billetopkøbere (populært kaldet billetthajer) indkasserer differencen til sig selv.

Kulturministeriet har måttet konstatere, at de problematiske opkøb og videresalg af billetter er svære at imødegå med en håndhævelse af loven om forbud mod videresalg af billetter til offentlige forlystelser, da det ikke er ulovligt at udbyde billetter til et højere beløb, end billetterne oprindeligt er erhvervet for. Det er således kun selve salget, der er strafbart.

På den baggrund finder Kulturministeriet det mest hensigtsmæssigt at ophæve loven fra 1919 og i stedet indføre en moderniseret lov om videresalg af billetter til danske kultur- og idrætsarrangementer.

4. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Kulturministeriet har overvejet, hvorledes de i pkt. 3 nævnte hensyn varetages mest hensigtsmæssigt. Det vurderes, at der fortsat er behov for regulering af markedet for videresalg af billetter til danske kultur- og idrætsarrangementer. Et system med ministerielle bevillinger på dette område forekommer dog bureaukratisk og i det hele taget utidssvarende. I stedet foreslås, at billetter til kultur- og idrætsarrangementer i Danmark ikke må udbydes eller videresælges til et højere beløb, end billetterne oprindeligt er erhvervet for, med mindre der foreligger en aftale med arrangøren, jf. lovforslagets § 1.